

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 756/2016-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. októbra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpených advokátom JUDr. Vladimírom Štrbikom, Námestie slobody 22, Prievidza, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj ich práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19 Co 460/2013-271 z 30. apríla 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. decembra 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], obaja bytom [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia ich

základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj ich práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 19 Co 460/2013-271 z 30. apríla 2015, ktorým tento súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) č. k. 5 C 94/2008-246 zo 6. mája 2013.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti okrem iného uvádzajú:

„Porušenie našich práv Krajským súdom v Trenčíne (v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Co 460/2013, pozn.), spočíva v porušení práva na spravodlivý súdny proces. Krajský súd v Trenčíne po preskúmaní rozhodnutia OS v Prievidzi jeho rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (uznesenie krajského súdu č. k. 19 Co 214/2011-240 z 28. februára 2013, pozn.), pričom prvostupňový súd na rozhodnutie zaviazal svojím právnym názorom, ktorý je v rozpore so zisteným skutkovým stavom v pôvodnom konaní na OS v Prievidzi.“

Sťažovatelia ďalej uvádzajú základné skutočnosti o priebehu konania na okresnom súde o určenie, že sú vlastníkami garáže, v ktorom boli navrhovateľmi v 1. a 2. rade (konanie vedené pod sp. zn. 5 C 94/2008, v ktorom okresný súd rozsudkom č. k. 5 C 94/2008-219 z 30. mája 2011 rozhodol tak, že určil, že navrhovatelia v 1. a 2. rade, t. j. sťažovatelia, sú bezpodielovými spoluvlastníkmi garáže zapísanej na [REDACTED] vedenom Správou katastra [REDACTED] v podiele 1/1).

Podľa sťažovateľov na základe odvolania podaného zo strany odporcov v 1. a 2. rade *«Krajský súd v Trenčíne uznesením 19 Co/214/2011-240 zo dňa 28. 2. 2013 zrušil rozsudok OS v Prievidzi č. k. 5 C/94/2008, ktorým bolo žalobe vyhovené. Poukázali sme na pojednávaní dňa 6. 5. 2013 uviedol, že na podanom návrhu trváme, taktiež sme poukázali na nepresnosti vo vyslovenom právnom názore odvolacieho súdu, ktorý neúplne špecifikuje daný stav veci...»*

Proti postupu Krajského súdu Trenčín (proti rozsudku č. k. 19 Co 460/2013-271 z 30. apríla 2015, ktorým krajský súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu, pozn.) podávajú sťažovatelia ústavnú sťažnosť, nakoľko máme za to, že postupom Krajského súdu v Trenčíne bolo porušené naše právo na súdnu ochranu, garantované ustanovením čl. 46 odst. 1 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky, toto právo na spravodlivý súdny proces je tiež garantované v čl. 36 odst. 1 ústavného zákona 23/1991 Zb. ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, a čl. 6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Poukazujem na čl. 152 odst. 4 Ústavy SR: „Výklad a uplatňovanie ústavných zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou.“...

Súd nesprávne interpretoval právoplatné súdne rozhodnutia, určil účelnosť zákonných ustanovení, ktoré nesprávne zamieňa, čím dochádza k poškodzovaniu dotknutých subjektov na právach, vyplývajúcich z právoplatných súdnych rozhodnutí, čím došlo k porušeniu našich práv garantovaných ústavnými zákonmi.»

Na základe uvedeného sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1/ Rozsudkom KS v Trenčíne číslo konania 19 Co/460/2013-271 zo dňa 30. 5. 2015 (správne má byť 30. 4. 2015, pozn.) doručené súdu 22. 6. 2015 boli porušené základné práva sťažovateľa na spravodlivý súdny proces v súlade s Čl. 46 Ústavy, čl. 36 odst. 1 ústavného zákona 23/1991 Zb. ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, a čl. 6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2/ Rozsudok KS v Trenčíne číslo konania 19 Co/460/2013-271 zo dňa 30. 5. 2015 zrušuje a prikazuje mu vo veci znovu konať.

3/ KS v Trenčíne je povinný vyplatiť škodu ktorú nám svojim rozhodnutím spôsobil vo výške 2.500 EUR ktoré je povinný vyplatiť do 14 dní od právoplatnosti nálezu.

4/ Priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 EUR, ktoré je KS v Trenčíne povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. Vladimíra Štrbika, do 14 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstatou sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov, že rozsudkom krajského súdu č. k. 19 Co 460/2013-271 z 30. apríla 2015 došlo k porušeniu ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj ich práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Skôr, než môže ústavný súd pristúpiť k prerokovaniu sťažnosti a rozhodnúť vo veci samej, musí preskúmať, či sú splnené všetky formálne podmienky konania o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Podľa § 49 zákona o ústavnom súde sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 24/05).

Z vyžiadaného spisu vyplýva, že rozsudok krajského súdu č. k. 19 Co 460/2013-271 z 30. apríla 2015 v spojení s rozsudkom okresného súdu č. k. 5 C 94/2008-246 zo 6. mája 2013 nadobudol právoplatnosť 25. júna 2015. Keďže sťažovatelia doručili ústavnému súde sťažnosť proti označenému rozsudku krajského súdu 8. decembra 2015, stalo sa tak zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na to ústavný súd sťažnosť sťažovateľov pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Ústavný súd sa preto meritórnym preskúmaním opodstatnenosti námietok sťažovateľov uvedených v sťažnosti už nezaoberal a vzhľadom na odmietnutie sťažnosti nerozhodoval ani o ich ďalších procesných návrhoch uplatnených v návrhu na rozhodnutie vo veci samej.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. októbra 2016